

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-15C/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114217513
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Miškolci
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1114217513.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Mariánom Miškolcim v spore žalobcu: A. B., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. X, XXX XX D., zastúpený: Advokátska kancelária Hanáček & Hanáčková, s.r.o., IČO: 51 290 596, sídlo: Záhradnícka 41, 821 02 Bratislava, proti žalovanej: E. B., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, trvale bytom: F. X, XXX XX D., zastúpená: advocatius s.r.o., sídlo: Palackého 12, P. O. Box 69, 814 99 Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

r o z h o d o l :

I. Súd bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalovanej vyporiadava tak, že bez povinnosti peňažnej náhrady žalobcovi do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje

(i) hnutelné veci:

sedacia súprava kožená, zostava 3+2+1
manželská posteľ masív a matrace
práčka Whirpool
chladnička 270 l Whirpool
sporák kombinovaný Elektrolux
umývačka riadu AEG
kotel Protherm Medveď
televízor Samsung
televízor Philips
vysávač – tepovač Philips
vysávač Elektrolux
vysávač Elektrolux tyčový
vysávač Philips ručný
vysávač cyklónový Dyson
kuchynská linka
nábytok sektorový (obývačka)
koberec perzský vlna 3x4 m
stôl jedálenský rozťahovací pre 8 osôb a stoličky 6 ks
domáce kino Samsung
satelitný prijímač
videoprehrávač Panasonic
rozťahovacia posteľ (na dvojlôžko)
váňanda výklopná s úložným priestorom
písací stôl 2 ks
stoličky kancelárske na kolieskach 2 ks
komoda veľká
nočný stolík 3 ks
sektorový nábytok študentský
počítač + monitor + tlačiareň + router
notebook Samsung

sedacia súprava rozťahovacia (trojsedenie + 2 ks jednosedenie)
sedacia súprava gauč rozťahovací (dvojsedenie)
skriňa pod umyvadlo stredná (vstupná hala)
skriňa pod umyvadlo veľká (kúpeľňa na prízemí)
luster 2 ks

(ii) zostatok na bankovom účte č. 000000 0030186520 vedený v A. D., G..

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie 30 535 Eur zamietá.

III. Súd priznáva žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 17.06.2014 sa žalobca pôvodne domáhal (i) určenia, že do masy zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria hnutelné veci v rozsahu definovanom v žalobe v hodnote 7 225 Eur, zostatok financií na účte účtu 000000 0030186520 vedenom v Poštovej banke, a.s., investície žalobcu do výlučného vlastníctva žalovanej – rodinného domu na Súbežnej 9 v Bratislave v sume 30 535 Eur a investície za trvania manželstva do výlučného vlastníctva žalovanej – rodinného domu na Súbežnej 9 v Bratislave vo výške 31 364 Eur, z toho na žalobcu pripadajúci podiel v sume 15 682 Eur, (ii) prikázania do výlučného vlastníctva žalovanej vecí určených ako masa bezpodielového spoluvlastníctva manželov a (iii) uloženia povinnosti žalovanej titulom majetkového vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalobcovi sumu vyčíslenú až po ustálení trhových a zostatkových hodnôt jednotlivých položiek.

2. Žalobca na pojednávaní dňa 13.03.2019 svoj nárok v časti hnutelných vecí zobral späť a ďalej už nežiadal ich vyporiadanie v rámci súdneho konania. Uvedené potvrdil žalobca v písomnom podaní zo dňa 23.05.2019 (č.l.208), ako aj na pojednávaní dňa 12.05.2025, kedy uviedol, že si uplatňuje len investície v zmysle úpravy petitu zo dňa 29.04.2025 a vyporiadanie hnutelných vecí nežiada a nemá o tieto veci záujem.

3. Podaním zo dňa 23.05.2019 žalobca upravil petit žaloby, v ktorom si uplatnil nárok na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume pripadajúcej na žalobcu vo výške 41 877 Eur. Žalobca v podaní uviedol hodnotu investícií na dome v sume 57 701 Eur, pričom suma investície žalovanej bola vo výške 4 482 Eur, suma investície žalobcu bola vo výške 30 535 Eur a zostávajúci rozdiel v sume 22 684 Eur predstavoval sumu investície za trvania manželstva, z čoho v prospech žalobcu podiel predstavuje sumu 11 342 Eur. Žalobca zároveň uviedol, že masa bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavuje len investície na rodinnom dome na Súbežnej ulici.

4. Podaním zo dňa 30.04.2025 žalobca upravil petit žaloby s tým, že požaduje od žalovanej z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu určenú súdnym znalcom Ing. Ondrejom Sovom vo výške 39 563,92 Eur, ktorá bola žalobcom vložená do rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalovanej.

5. Žalobca uviedol, že manželstvo so žalovanou uzatvoril dňa 30.08.1986 a bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02.04.2012, č.k. 3P/8/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.05.2012. Krátko po uzatvorení manželstva sa so žalovanou nastahovali do rodinného domu, ktorý žalovaná zdedila v roku 1989 na Súbežnej 9 v Bratislave. V čase nastahovania nehnuteľnosť bola neskolaudovaná a neobývaná, rodinný dom bol bez elektriny, nedokončených rozvodov, bez akéhokoľvek zariadenia. Terén okolo domu bol stavenisko a pozemok bol čiastočne oplotený. Nehnuteľnosť vyžadovala rozsiahlu rekonštrukciu a investície, ktoré začali riešiť postupne za trvania manželstva a ich celková výška predstavuje sumu približne 66 381 Eur. Investície do rekonštrukcie boli čiastočne realizované zo zdrojov vo výlučnom vlastníctve žalovanej, a to vo výške 4 482 Eur za predaj pozemkov na základe kúpnej zmluvy zo dňa 04.06.1998. Ďalšia časť rekonštrukcie bola hradená z prostriedkov patriacich do výlučného vlastníctva žalobcu, ktoré získal ako vyrovnací podiel za odkúpenie bytu do osobného vlastníctva, ktorý mu bol vyplatený dňa 27.01.1999 v sume 9 958 Eur. Darom od svojho otca žalobca po predaji akcií v roku 2003 získal 6 639 Eur, z ktorých časť vo výške

3 980 Eur bola použitá na rekonštrukciu. Dar vo výške 16 597 získal žalobca od rodičov po predaji chaty v Senici v roku 2007. Spolu teda investície z výlučného majetku žalovanej boli vo výške 4 482 Eur a žalobcu vo výške 30 535 Eur.

6. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

7. Žalovaná uviedla, že žalobca svoje tvrdenia o vykonaných investíciách a rozsahu rekonštrukcie nijako nepreukázal. Žalovaná rozhodnutím Štátneho notárstva Bratislava I zo dňa 02.05.1989 zdedila rodinný dom na Súbežnej 9 v Bratislave a nadobudla vklad na vkladnej knižke vo výške 22 235,50 Kčs. V roku 1986 nadobudla darom vkladnú knižku v sume 2 100 Eur a v čase trvania manželstva dňa 04.06.1998 ako výlučná vlastníčka odpredala nehnuteľnosti za sumu 24 482 Eur, ktorú následne investovala do rekonštrukcie svojho domu. Dom bol obývateľný, bola v ňom elektrická energia, terén okolo domu nebol staveniskom a bol oplotený, všetky rozvody vody boli v dome vykonané. Ako vyplýva aj z návrhu žalobcu, najväčšia časť rekonštrukcie bola realizovaná v roku 1998 potom, ako predala svoj pozemok. Sumy za jednotlivé časti rekonštrukcie uvádzané žalobcom sa nezakladajú na pravde a neboli ani hradené z výlučných prostriedkov žalobcu. Suma uplatnená žalobcom je premrštená. Rekonštrukcia domu bola realizovaná výlučne z finančných prostriedkov žalovanej získaných z predaja pozemku a žalobca na rekonštrukciu neprispel vôbec nič. Jediná suma, ktorú získali od rodičov žalobcu, bolo 6 639 Eur, ktoré boli použité na kúpu motorového vozidla Volkswagen a zvyšok bol použitý z predaja vozidla Škoda. Žalovaná vzniesla námietku premlčania voči žalobou uplatnenému nároku, nakoľko sa jedná o nároky z bezdôvodného obohatenia (investícia z výlučného majetku žalobcu do výlučného majetku žalovanej). Zároveň namietla, že žalobcom uvádzaná suma investícií v sume 66 381 Eur nezodpovedá v žalobe uvedenému vyčísleniu investícií v sume 57 701 Eur, pričom žalobca do celkovej sumy zahrnul aj nepreukázané výdavky z rokov 2003 až 2010.

8. Po vypracovaní znaleckého posudku číslo 017/2021 žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 21.03.2022 v celom rozsahu namietala znalecký posudok z dôvodu spornosti a nepreukázania žalobcom tvrdených investícií do nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Zároveň rozporovala jednotlivé položky uvedené znalcom, a to tak ich samotnú realizáciu, rozsah, ako aj ich sumu s prihliadnutím na náklady bežne účtované v rozhodnom čase. Zo znaleckého posudku nie je zjavné, ku ktorému dátumu znalec formou ponukových položkových rozpočtov oceňoval investície realizované formou stavebných prác. Znalec nezdôvodnil výber metódy k oceneniu investícií, ktoré musia byť doložené dokladmi (napr. zmluvou o dielo, projektovou dokumentáciou, faktúrami, stavebnými denníkmi, kolaudačnými rozhodnutiami, stavebným povolením, užívacím povolením, potvrdenie obecného úradu a pod.). Žalovaná namietla samotné investície žalobcu do nehnuteľnosti, pričom žalobca ani len neuniesol dôkazné bremeno tvrdených skutočností o vynaložení investícií a znalec len vychádzal zo skutočností, ktoré v konaní neboli preukázané. Znalecký posudok nebol ani vypracovaný ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale ku dňu 05.11.2019. Znalec v posudku určuje investíciu žalobcu bez právneho základu, pričom jeho úlohou bolo oceniť preukázané investície. Znalec sa vôbec nezaujímal o to, ako vyzerali jednotlivé miestnosti pred rekonštrukciou, ani o to, aké práce alebo materiály boli zakúpené v čase po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti z roku 2011 a čo všetko sa dokúpilo do domu. Znalec vôbec nezohľadňuje prácu svojpomocne, ale vychádza z toho, že všetky rekonštrukčné práce robila jedna firma napriek tomu, že sám uvádza, že existuje vysoký predpoklad realizácie prác formou svojpomoci. Položky vo výkazoch sú znalcom vedome navýšené aj o iné práce navyiac, pričom znalec v krycích listoch zámerne účtuje sťažené podmienky, príp. vplyv prostredia, len aby navýšil cenu. Niektoré položky boli vo výkazoch vytvorené umelo a tieto stavebné práce vôbec neboli realizované a ani materiály k nim neboli zakúpené. Znalec pri každej miestnosti účtuje veľkokapacitný kontajner, ktorý bol prenajatý iba jedenkrát.

9. Na vyjadrenie žalovanej k znaleckému posudku žalobca v písomnom podaní zo dňa 07.04.2022 uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej a súhlasí so záverom znalca.

10. Na pojednávaní dňa 03.03.2025 žalobca uviedol, že mu ani tak nejde o peniaze, ale o princíp a pokiaľ by mu žalovaná vyplatila 5 000 Eur ako vyrovnanie, konanie sa mohlo skončiť a pokiaľ sa tak nestane, trvá na podanej žalobe. Žalovaná uviedla, že uplatnený nárok nepatrí vôbec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko išlo o investíciu do výlučného majetku žalovanej z výlučného majetku žalobcu, čo žalobca aj sám potvrdil, pričom nárok je premlčaný.

11. Súd právne posúdil vec podľa § 101, § 107, § 143, § 148, § 149, § 150, § 451, § 456 a § 458 Občianskeho zákonníka; a článku 15 ods. 2, § 144, § 146 ods. 2, § 151 ods. 1, § 191 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisu, a to žaloba č.l.1-6, čestné prehlásenie č.l.8-10, kúpna zmluva č.l.11-16, zmluva o prevode bytu č.l.17-20, kúpna zmluva č.l.21-23, zmluva o prevode podielu č.l.24-27, vyjadrenie žalovanej č.l.57-59, výsluch žalobcu č.l.61, rozhodnutie č.l.91, rozhodnutie č.l.94, výsluch žalovanej č.l.108, výsluch svedkov č.l.119, výpis z účtu č.l.122-127, výpis z účtu č.l.156, oznámenie č.l.188-196, vyjadrenie žalovanej č.l.200-202, úprava petitu č.l.206-208, list vlastníctva č.l.212, zápisnica obhliadka č.l.234-237, oznámenie č.l.248-249, zápisnica o obhliadke č.l.251-252, námietky žalovanej č.l.254-257, vyjadrenie k námietkam č.l.265-267, vyjadrenie žalovanej č.l.276-280, vyjadrenie žalobcu č.l.285-287, znalecký posudok číslo 017/2021 č.l.343-535, vyjadrenie žalovanej č.l.552-565, vyjadrenie žalobcu č.l.572-573, úprava petitu č.l.637-638, pričom ustálil nasledovný skutkový stav veci.

13. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca so žalovanou uzatvorili manželstvo dňa 30.08.1986, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I dňa 02.04.2012, sp.zn. 3P/8/2011, právoplatným dňa 21.05.2012. Počas trvania manželstva boli do rodinného domu na Súbežnej 9 v Bratislave vo výlučnom vlastníctve žalovanej vykonané investície na jeho rekonštrukciu týkajúce sa výmeny strešnej krytiny, výmeny okien a dverí za plastové, čiastočné zateplenie fasády a náter fasády celého domu, vybudovanie terasy na záhrade, výstavba klenbovej pivnice a altánku, prerábania dolnej kúpeľne, položenia dlažby a obkladov v chodbe na schodisku, prerobenia toalety na prízemí, prerobenie kuchyne, prerobenie priečok v spodnej obývačke, rekonštrukcia balkónov, osadenie dlažby a zábradlia, kúpa a inštalácia vstavaných skriň v chodbe, vstupnej hale a v spálni, kúpa a inštalácia zabezpečovacích zariadení a mreží, oprava garáží s terasou, prerobenie kotolne vrátane kúpy a inštalácie nového kotla a maľovanie interiérov, oprava komínov, prerábka vodovodu, oprava fasády. Žalobca opustil spoločné bývanie so žalovanou dňa 30.09.2011.

14. Žalobca podaním zo dňa 30.04.2025 označeným ako úprava petitu upravil žalobou uplatnený nárok na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že si uplatňuje len nárok na vyporiadanie v sume 39 563,92 Eur z titulu vynaložených investícií žalobcom do výlučného majetku žalovanej. Časť tohto nároku vo výške 30 535 Eur žalobca zdôvodňoval vynaložením investícií zo svojho výlučného majetku do výlučného majetku žalovanej. Druhú časť v sume 9 028,92 Eur žalobca odôvodňoval vynaložením investícií na výlučný majetok žalovanej za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov práve z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Napriek pôvodne žalobou uplatneným nárokom žalobca podaním zo dňa 30.04.2025 obmedzil svoj nárok len a výlučne na vyporiadanie vložených investícií, čo súd aj s prihliadnutím na ďalšie vyjadrenia žalobcu v konaní vyhodnotil tak, že žalobca už nemá záujem o ďalšie v žalobe ním uplatnené nároky.

15. Súd posúdil časť žalobou uplatneného nároku v sume 30 535 Eur predstavujúceho investície z výlučného majetku žalobcu do výlučného majetku žalovanej ako premlčaný, a to z dôvodu, že sa nejedná o predmet vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale o vyporiadanie bezdôvodného obohatenia, pri ktorom sa uplatňuje dvojročná subjektívna lehota namiesto trojročnej všeobecnej lehoty platnej pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

16. Investície z výlučného majetku jedného z manželov do výlučného majetku druhého z manželov za trvania manželstva nespádajú do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a sú z jeho vyporiadania vylúčené. Pokiaľ sa aj takéto vyporiadanie vykonáva v spoločnom konaní spolu s bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov, nemení sa povaha tohto výlučného majetku manželov a tento sa nestáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z uvedeného dôvodu sa pre posúdenie plynutia premlčania uplatňuje odlišná premlčacia lehota, ktorá v prípade bezdôvodného obohatenia začína plynúť od času, kedy došlo k zániku spolužitia sporných strán. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 3Co/21/2024 zo dňa 27.03.2025, „súdna prax pritom ustálila, že investície do výlučného majetku jedného z partnerov nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie až do momentu zániku ich spolužitia s tým, že po zániku spolužitia má investujúci druh právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v dôsledku plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol (viď napr. Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a bezdôvodné obohatenie), Veľký komentár, 2. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 845, obdobne uznesenie NS ČR

zo dňa 11.11.2010, sp. zn. 28Cdo/2866/2010, zo dňa 14.11.2011, sp. zn. 25Cdo/1514/2009, uznesenie ÚS SR zo dňa 10.11.2017, sp. zn. II. ÚS 684/2017)“.

17. Žaloba bola na súd podaná dňa 17.06.2014, pričom rozsudok Okresného súdu Bratislava I o rozvode manželstva strán sporu nadobudol právoplatnosť dňa 21.05.2012. V konaní bolo pritom nesporné, že žalobca opustil spoločné bývanie so žalovanou dňa 30.09.2011 a týmto dňom aj zaniklo ich spoločné bývanie. Dvojiročná subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na vrátenie vloženej investície z výlučného majetku žalobcu do výlučného majetku žalovanej teda uplynula dňa 30.09.2013, t.j. po uplynutí dvoch rokov od zániku spoločného bývania sporných strán, najneskôr však dňa 21.05.2014 po uplynutí dvoch rokov odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode. Vzhľadom k uvedenému súd vyhodnotil nárok žalobcu na priznanie sumy vo výške 30 535 Eur ako premlčaný, keďže nebol na súde uplatnený v zákonnej premlčacej lehote.

18. Na právnom posúdení nároku žalobcu ako premlčaného nič nemení ani žalobcom predložený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/288/2013 zo dňa 18.11.2014, v ktorom súd podľa tvrdení žalobcu mal posudzovať nároky z investícií z výlučného majetku jedného z manželov do výlučného majetku druhého z manželov vo všeobecnej trojiročnej premlčacej lehote. Takýto záver z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky však nevyplýva, nakoľko z obsahu rozhodnutia je evidentné, že sa jedná o vyporiadanie vynaloženia výlučného majetku jedného z manželov na majetok spoločný, teda majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo nie je prípad posudzovaný v tomto konaní vo vzťahu k žalobou uplatnenej sume vo výške 30 535 Eur uvedenej priamo žalobcom ako investície z jeho výlučného majetku. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti o zaplatenie 30 535 Eur zamietol.

19. Vo vzťahu k druhej časti žalobou uplatneného nároku v sume 9 028,92 Eur, ktorú žalobca odôvodňoval vynaložením investícií na výlučný majetok žalovanej z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd uvádza, že žalobca napriek svojim tvrdeniam neunesol dôkazné bremeno a nepredložil v konaní žiadne dôkazy, ktoré by jeho nárok na ním uvádzané investície preukazovali. Takýmito dôkazmi nie sú dôkazy preukazujúce, či žalobcovi boli vyplatené finančné prostriedky zo strany jeho rodičov pri vzájomnom vyporiadaní vzťahov v rodine žalobcu, resp. či žalobca mal, disponoval alebo mohol akokoľvek nakladať s určitou finančnou sumou. Žalobca, pokiaľ chcel byť v konaní úspešný, mal predložiť dôkazy, ktoré by presne identifikovali nielen rozsah rekonštrukčných prác, ale zároveň by aj preukazovali v akej sume a z akých prostriedkov boli tieto práce hradené. Uvedené však v konaní úplne absentuje, keďže žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ale len svoje nepodložené tvrdenia. V konaní bolo vykonané dokazovanie, výsledkom ktorého bolo zistenie, že tak žalobca, ako aj žalovaná, mali disponovať svojimi vlastnými finančnými prostriedkami v ich výlučnom vlastníctve. V prípade žalobcu sa malo jednať o výlučné prostriedky v sume 33 194 Eur pozostávajúcej zo sumy 9 958 Eur za vyrovnací podiel za odkúpenie bytu, zo sumy 6 639 Eur za predaj akcií a zo sumy 16 597 Eur za predaj chaty v Senici v roku 2007. V prípade žalovanej išlo o výlučné prostriedky v sume 24 482,17 Eur za predaj pozemkov pôvodne nadobudnutých žalovanou titulom dedenia. Vzhľadom k uvedenému súd mal za preukázané, že obe sporné strany mali finančné prostriedky na to, aby sčasti hradili náklady na investície do výlučného majetku žalovanej nad rámec žalobcom uvádzanej investície z jeho výlučných prostriedkov v sume 30 535 Eur.

20. Žalobca si celkovo uplatnil nárok na vyporiadanie v sume 39 563,92 Eur, čo predstavuje tak sumu investície z jeho výlučného majetku vo výške 30 535 Eur, ako aj sumu 9 028,92 Eur predstavujúcu investície zo spoločného majetku sporných strán. Z uvedeného rozpisu jednotlivých súm vrátane vyššie uvedeného výlučného majetku oboch sporných strán je nepochybné, že žalovaná mala dostatok svojho výlučného majetku, ktorý mohla do rekonštrukcie domu vo svojom výlučnom vlastníctve vložiť. Ak teda žalobca sám uhradil celú sumu vo výške 30 535 Eur, zostávajúcu časť v sume 9 028,92 Eur, a rovnako tak aj žalobcom pôvodne uvádzanú sumu 22 648 Eur, mohla žalovaná sama uhradiť vzhľadom na preukázanie jej príjmu z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou a manželmi H. dňa 04.06.1998, teda v čase, kedy rekonštrukcia podľa tvrdení strán aj prebiehala. Z uvedeného dôvodu súd nepovažuje tvrdenia žalobcu o tom, že na rekonštrukciu výlučného majetku žalovanej išlo o prostriedky pochádzajúce z bezpodielového spoluvlastníctva manželov za dôveryhodné a toľž nie za preukázané. Rovnako tak súd považuje za nedôvodné a nepreukázané tvrdenia žalobcu, že žalovaná mala do svojho výlučného majetku – rodinného domu, investovať sumu len vo výške 4 482 Eur. Uvedenú skutočnosť

žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a vzhľadom na množstvo finančných prostriedkov žalovanej prijatých z predaja pozemku je toto tvrdenie žalobcu aj nedôveryhodné.

21. Na základe uvedeného súd vyhodnotil nárok žalobu na úhradu sumy 9 028,92 Eur za nedôvodný, nakoľko žalobca nepreukázal hodnotu samotnej investície, ako aj kto v skutočnosti hradil finančné prostriedky na investíciu vynaloženú, pričom z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalovaná disponovala dostatočnými vlastnými finančnými prostriedkami, ktoré mohla na rekonštrukciu aj vynaložiť.

22. Žalobca pôvodne tvrdil (a neskôr podaním zo dňa 30.04.2025 zmenil), že z jeho výlučného majetku bolo na výlučný majetok žalovanej vyplatených 30 535 Eur a zvyšná časť v sume 22 684 Eur mala byť vyplatená z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Výšku tejto investície pritom preukazoval jediným dôkazom, a to znaleckým posudkom číslo XXX/XXXX znalca I. F.. Nepredložil však akýkoľvek dôkaz, ktorý by vynaloženie akejkoľvek investície v akomkoľvek rozsahu a cene preukázal. Počas celého súdneho konania bola sporná práve otázka, čo presne sa rekonštruovalo, aké činnosti boli vykonané, v akom rozsahu a s akým výsledkom, rovnako tak aj za akú cenu a najmä, ktorá sporná strana uvedené investície hradila. Nič z toho žalobca nepreukázal, a požadoval len vypracovanie znaleckého posudku, od ktorého očakával ustálenie výšky jeho investície, čo však nenastalo, keďže závery znaleckého posudku sú nepoužiteľné, nakoľko pokiaľ by sa aj vykonala rekonštrukcia tak, ako to uvádza znalecký posudok, nebolo preukázané, že jednotlivé sumy investícií boli vynaložené práve žalobcom z jeho výlučného majetku, resp. z majetku spoločného.

23. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal ani vynaloženie spoločného majetku na investície do výlučného majetku žalovanej. Zároveň žalobca počas celého súdneho konania neuvádzal akékoľvek skutkové tvrdenia ohľadne vynaloženia spoločného majetku na investíciu do výlučného majetku žalovanej. Jediné jeho vyjadrenia sa týkali jeho výlučného majetku vloženého do výlučného majetku žalovanej, ale nie majetku spoločného, ktorý si tým pádom uplatňuje bez akéhokoľvek skutkového zdôvodnenia a preukázania.

24. Žalobca síce v žalobe uviedol, že do výlučného majetku žalovanej boli vynaložené investície za trvania manželstva v celkovej sume 31 364 Eur, avšak tieto žiadnym spôsobom nepreukázal a vo svojich podaniach a vyjadreniach neuviedol akékoľvek skutkové tvrdenia ohľadne týchto investícií. Naopak svojím podaním zo dňa 23.05.2019 sumu týchto investícií bez akéhokoľvek zdôvodnenia znížil na sumu 22 684 Eur, pričom túto výšku spoločne so svojou výlučnou investíciou požadoval preukázať výlučne prostredníctvom znaleckého posudku, ktorý však mal byť vypracovaný bez akýchkoľvek podkladov preukazujúcich rozsah prác a ich skutočnú úhradu.

25. Žalobca titulom vyporiadania pôvodne žiadal sumu vo výške 46 217 Eur (č.l.5), ktorú neskôr upravil na sumu 41 877 Eur (č.l.208). Následne po vypracovaní znaleckého posudku číslo 017/2021 znalca I. J. F. žalobca podaním zo dňa 30.04.2025 upravil petit žaloby tak, že požadoval zaplatiť už len 39 563,92 Eur, pričom žalobca s poukazom na znalecký posudok požadoval priznať hodnotu žalobcom vložených investícií s príslušenstvom do rodinného domu žalovanej určenú položkovými rozpočtami stavebných prác, dodávok stavebného materiálu a stavebných úprav v sume 33 994,44 Eur a žalobcom vložených investícií s príslušenstvom do rodinného domu žalovanej určenú v sume 5 569,48 Eur.

26. Znalecký posudok vychádzal z obsahu súdneho spisu a rozsahu investície definovanej žalobcom. Výška investície však nebola žiadnym spôsobom preukázaná a jej suma je založená len na tvrdení žalobcu bez toho, aby boli predložené akékoľvek dôkazy jej vynaloženia v rozsahu uvádzanom znalcom. Znalec síce posudok vypracoval tak, ako by k danej investícii došlo a práce boli skutočne realizované, avšak v konaní nebol preukázaný prvotný predpoklad ohodnotenia, a to samotný rozsah realizovania týchto prác. V takomto prípade potom znalecký posudok nemôže poskytovať informácie o tom, čo skutočne bolo realizované a koľko to stálo, ale len informáciu koľko by to stálo, ak by to bolo realizované spôsobom, ktorý uvádza znalecký posudok. Teda znalec mohol odpovedať len na otázku, aké sú primerané náklady na vykonanie určitej činnosti podľa ohodnotenia v zmysle počítačového programu používaného na oceňovanie, avšak to, či každá jedna činnosť uvedená v znaleckom posudku aj bola realizovaná a aká bola skutočne vynaložená suma za túto činnosť, na to už odpovedať nemôže, keďže nemá žiadne podklady pre ustálenie takéhoto záveru, než tvrdenia žalobcu. Znalcovi nebola predložená projektová dokumentácia, ani žiadna zmluvná dokumentácia prípadne rozpočet projektu, ktoré by bolo

možné porovnať so skutočným stavom pri obhliadke (č.l.351). Skutočnosť, že znalec vychádzal len z projektovaných a nie skutočných nákladov preukazuje napr. položka číslo 6 uvádzaná žalobcom „Výstavba klenbovej pivnice, altánku a externého schodišťa (r. 1998)“, ktorú sám žalobca ohodnotil na sumu 3 153 Eur, vychádzajúc pritom z nákladov, ktoré na to mal údajne vynaložiť, avšak znalec uvedenú položku ohodnotil až na sumu 5 549 Eur, teda o 88 % viac, než si uplatnil žalobca. Je potom otázne, ako mohol znalec dospieť k inej, vyššej sume, keď sám žalobca predmetnú položku ohodnotil výrazne nižšou sumou zohľadňujúcou ním skutočne vynaložené náklady. Obdobne aj pri položkách číslo 8. „Položenie dlažby a obkladov v chodbe a na schodištiach (r. 1998)“, číslo 9. „Prerobenie toalety nachádzajúcej sa na prízemí domu (r. 1998)“, číslo 10. „Prerobenie kuchyne-inštalácia podlahového kúrenia, obkladov, dlažby, kuchynská linka (r. 1998)“, číslo 11. „Prerobenie priečok v spodnej izbe a obývačke (r. 1998)“, číslo 13. „Rekonštrukcia balkónov-osadenie dlažby a zábradlia (r. 1998)“, číslo 15. „Kúpa a inštalácia zabezpečovacích zariadení a mreží (r. 2003)“, číslo 16. „Oprava garáží s terasou (r. 2008)“, číslo 18. „Prerobenie kotolne vrátane kúpy a inštalácie nového kotla (r. 2009)“ znalec uviedol vyššiu sumu, ako si uplatnil sám žalobca v podobe ním skutočne vynaložených nákladov na rekonštrukciu a túto vyššiu sumu znalec použil pre výpočet podielu žalobcu na vyporiadaní investícií.

27. Súd takýto prístup nepovažuje za správny, nakoľko žalobca vo svojich písomných podaniach súdu jednoznačne určil sumu, ktorá mala byť ním na rekonštrukciu vynaložená. Táto suma následne nemôže byť v konaní navýšená z dôvodu, že znalec konštatuje jej inú vyššiu výšku, a to len za použitia príslušného počítačového programu, keďže znalec má posudzovať nie koľko by to stálo, ale koľko to skutočne stálo a čo na to žalobca aj reálne vynaložil. Pokiaľ však žalobca uviedol, že určitá časť rekonštrukcie domu stála určitú sumu, ktorú sám hradil, nemôže znalec konštatovať, že to tak nebolo a žalobca hradil v podstate viac, než skutočne uhradil, naviac keď to tak ani žalobca netvrdil. Náklady vynaložené na rekonštrukciu boli v konaní jednoznačne žalobcom uvedené, a preto nie je možné ich navyšovať závermi vyplývajúcimi zo znaleckého posudku a tieto môžu byť prípadne len nižšie. Z uvedeného dôvodu jednotlivé položky znalca, ktoré hodnotou prekračujú sumy uvedené samotným žalobcom nie je možné uznať a pri výpočte je potrebné vychádzať z nižších súm uvedených priamo žalobcom bez ohľadu na neodôvodnené navýšenie súm znalcom. Rovnako tak je potrebné vychádzať aj z nižších súm stanovených znalcom, než boli sumy uvedené žalobcom, keďže úlohou znaleckého posudku bolo zhodnotiť správnosť výšky nákladov uvádzaných žalobcom a pokiaľ znalec konštatoval nižšiu sumu, súd nemal preukázaný žiaden dôvod, pre ktorý by takto nižšie stanovenú sumu mal odmietnuť.

28. Súd tiež nemôže uznať neodôvodnený záver znalca akceptujúceho sumu investície žalobcu vo výške 5 569,48 Eur (č.l.382), ktorá vychádza len z tvrdení žalobcu bez toho, aby táto bola akýmkoľvek dôkazom preukázaná. Znalec v uvedenom prípade absolútne nekriticky prevzal tvrdenie žalobcu o výške vynaloženej investície bez toho, aby vôbec mal preukázané nielen vykonanie takejto investície, ale aj jej rozsah a cenu realizovania. V uvedenom prípade znalec bezdôvodne navyšuje sumu investície o značnú položku, pritom toto navýšenie je založené len na vyjadrení žalobcu o tom, koľko na predmetnú investíciu malo byť vynaložené bez toho, aby toto bolo akokoľvek preukázané.

29. Žalobca v priebehu súdneho konania opakovane uvádzal, že nemá záujem o vyporiadanie hodnoty hnuiteľných vecí a jediné, o čo má záujem, je vyporiadanie ním vložených investícií do výlučného majetku žalovanej. Zároveň úpravou petitu žaloby zo dňa 30.04.2025 obmedzil svoj žalobou uplatnený nárok len na finančné vyporiadanie investícií do výlučného majetku žalovanej. Z obsahu uvedeného podania s prihliadnutím na predošlé vyjadrenia žalobcu súd ustálil, že žalobca nemá záujem na finančnom vyporiadaní hnuiteľných vecí, ako aj na vyporiadaní zostatku na bankovom účte v A. D., G., keďže ním upravený petit žaloby zo dňa 30.04.2025 smeroval výlučne k náhrade finančných prostriedkov za investície do výlučného majetku žalovanej, a teda že zo strany žalobcu došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Žalovaná však počas súdneho konania neudelila výslovný súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby v zmysle § 146 ods. 2 CSP, a preto súd konanie v časti hnuiteľných vecí a zostatku na účte v A. D., a.s. nemohol zastaviť. Z uvedeného dôvodu súd v časti vyporiadania hnuiteľných vecí a zostatku na bankovom účte v A. D., G. rozhodol tak, že tieto vzhľadom na úpravu petitu žalobcom zo dňa 30.04.2025 prikázal žalovanej a neuložil jej zároveň povinnosť poskytnúť žalobcovi finančné vyporiadanie, keďže z obsahu úpravy petitu žalobcom zo dňa 30.04.2025, ako aj jeho vyjadrení jednoznačne vyplýva, že žalobca si toto finančné vyporiadanie neuplatňuje.

30. Súd nevykonával návrh na doplnenie dokazovania za účelom zistenia zostatku financií na účte v A. D., G., nakoľko žalobca si úpravou petitu zo dňa 30.04.2025 uplatnil len nárok na investície vložené do výlučného majetku žalovanej. Z uvedeného dôvodu akékoľvek dokazovanie skutočností nad rámec žalobou uplatneného nároku by bolo nadbytočné, keďže žalobca sám svojim procesným úkonom zúžil rozsah požadovaného nároku a s tým súvisiaci rozsah dokazovania. V súdnom konaní sa dokazujú len sporné skutočnosti majúce význam pre posúdenie uplatneného nároku. Keďže však žalobca obmedzil svoj nárok len na investície do výlučného majetku žalovanej, pominul dôvod vykonávať dokazovanie ohľadne zostatku financií na účte v A. D., nakoľko žalobca si nárok v tomto rozsahu v zmysle úpravy petitu zo dňa 30.04.2025 prestal uplatňovať.

31. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavné akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. V opačnom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

32. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je ale nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Vzhľadom na uvedené sa súd nezaoberal všetkými uvedenými tvrdeniami, keďže pre rozhodnutie súdu o žalobe boli právne irelevantné. Z hľadiska časovej hospodárnosti, súd v rámci písomného vyhotovenia rozsudku neuviedol ďalšie písomné a ústne vyjadrenia strán, ktoré tvoria obsah súdneho spisu, nakoľko ich uvedenie a právne vyhodnotenie by bolo nadbytočné, neefektívne a v rámci odôvodnenia tohto rozsudku aj nepodstatné. Úlohou súdu je uviesť v odôvodnení rozsudku len tie tvrdenia a dôkazné prostriedky, ktoré boli pre posúdenie sporu najpodstatnejšie a z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní o opodstatnenosti žaloby a to tak, aby odôvodnenie súdu bolo presvedčivé a preskúmateľné.

33. Súd pre rozhodnutie vo veci samej považoval za postačujúce tie skutočnosti, ku ktorým sa vyjadril v odôvodnení svojho rozsudku. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, ktorý je obsiahnutý vo výroku tohto rozsudku. Ostatné skutočnosti tvrdené spornými stranami, ku ktorým sa súd v odôvodnení rozsudku nevyjadroval, súd nepovažoval za potrebné pre účely posúdenia a rozhodnutia vo veci samej, a preto sa v odôvodnení rozsudku týmito skutočnosťami v zmysle uvedenej konštantnej judikatúry nevyjadruje.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s prihladením na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 266/2022 z 23. júna 2022 zverejneného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod číslom 29/2022, podľa ktorého „V rozhodnutí o náhrade trov konania v spore o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je nevyhnutné zväziť výsledok sporu z toho pohľadu, čo strany svojimi návrhmi obsiahnutými nielen v žalobe a vo vyjadrení, ale aj v ich ďalších podaniach vrátane odvolaní žiadali. Pomer úspechu strán vo veci podľa § 255 Civilného sporového poriadku so záverom, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, nemožno zdôvodniť všeobecnými východiskami, podľa ktorých strany mali vo veci nešpecifikovaný čiastočný úspech, ich podiely na spoločnom majetku sú rovnaké, spor neskončil podľa predstáv ani jednej strany a vyporiadanie bolo v záujme oboch strán. Takáto argumentácia je mimo rámca zákonnej úpravy § 255 Civilného sporového poriadku, keďže nevyjadruje pomer úspechu strán vo veci, a preto je porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“. Pokiaľ ide o náhradu trov konania pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov Civilný sporový poriadok neobsahuje žiadne výslovné pravidlo, ktoré by konanie vynímalo z pôsobnosti § 255 CSP. Všeobecne sa pritom uznáva, že výnimky z pravidla je nutné vykladať skôr reštriktívne než extenzívne. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je teda namieste vychádzať z § 255 CSP a uplatniť základné pravidlo, a to je zásada úspechu vo veci. Posúdenie úspechu strany v spore o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov vzhľadom k jednotlivým návrhom na vyporiadanie konkrétnych položiek, záleží na úvahe súdu a nemožno pritom postupovať s matematickou

presnosťou. Pri rozhodovaní o náhrade trov v tomto spore je potrebné prihliadať tiež na postoje oboch strán v priebehu súdneho sporu, ako aj nároky, ktoré si v konaní uplatnili a ďalší procesný postup strán. Vzhľadom k uvedenému súd žalovanej, ktorá bola v konaní voči žalobcovi úspešná v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).